

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς ένταυθα κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12. Εξαμηνία 6: Διά δε τούς έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ετησία . . . δραχ. 14. Εξαμηνία 7. Διά τούς έν τῇ Τουρκίᾳ ετησία φράγ. 15. Διά τούς έν Βορῶπι 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. δρ. 4: Διά τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν στίχον Δεπ. 20. Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐσχήμως γεγραμμέναι καὶ μηδαμῶς καθαπτόμεναι τινος βαναύσως ἢ χλευαστικῶς. Διά πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον λεπτ. 40.

«Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιτὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἢ παραβαλεῖν τὰς αὐτοὺς ἢ τρωχεῖν ἐπιχειρῆ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόποι ἐγκατεῖναι.» (ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΚΕΑΙΒΗΣ

Ἐγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1873 Υ. Β. Διατάγματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων

Κεφάλαια τῆς Ἐταιρίας Διρ. Ἀγγλίας 500,000.

Ἐδρα αὐτῆς

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον Κ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ, Πρόεδρος. Ι. Κ. ΧΩΡΕΜΗΣ. Φ. Π. Γ. ΒΑΡΚΕΡ. ΙΩΑΝ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΛΟΥΜΒΡΟΖΟΣ.

Διευθυντῆς ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΥΔΗΣ.

Γράφεζα αὐτῆς

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ (BANQUE D'ALEXANDRIE).

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐσύστησεν ἤδη καὶ ένταυθα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κου Ἡρακλέους Γ. Πλατῆ. Σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας ταύτης εἶναι ἡ κατά παν-

τός θαλασσίου κινδύνου ἀσφάλεια πλοίων ἢ ἐμπορευμάτων καὶ διὰ ξηρᾶς διερχομένων, καὶ ἢ ἀπὸ κινδύνων πυρὸς κινήτων καὶ ἀκινήτων κατὰ τοὺς εἰδικώτερον ἐν τοῖς οἰκείοις Ἀσφαλιστικοῖς Συμβολαίοις (Polices d'assurance) διαγραφόμενοι τύποις. Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῇ 19 Ἀπριλίου 1874. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐταιρίας.)

Ἡ Ἀγωνία.

[Συνέχεια καὶ τέλος.]

Δὲν σκοποῦμεν ν' ἀποδώσωμεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην μομφὴν τῷ κ. Κουμουνοδούρῳ, αἰτησαμένῳ παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἤτησατο πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, καὶ οὐδὲ ἀποκαλοῦμεν ὑπερφίαλα καὶ ἐμπλεααυθαδείας τὰ αἰτήματά του ταῦτα, καθόσον ἠθέλομεν ἀδικήσῃ πολὺ τὴν σύνεσιν καὶ μετριοπάθειαν τοῦ ἀνδρὸς, ἐν κρίσει μάλιστα τῆς Πατρίδος ἡμέραις. Οὐχ ἤττον ἀπορον φαίνεται ἡμῖν πῶς ὁ κ. Κουμουνοδούρος θεωρεῖ ὅτι ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοῦ Ἔθνους πραγμάτων ἢ ἐξωτερικῆ πολιτικῆς, ὅταν τὸ νόσημα ὡμολογημένως δὲν προσέπεσεν ἐξωθεν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀπρονοησίας καὶ ἀσυμφωνίας καὶ τῶν ἄλλων πασιγνώστων αἰτιῶν αὐτομάτως ἐν ἡμῖν ἀνεπτύχθη, καὶ ἔλαβεν ὅλας ἔλαβε καὶ διατρέχει διαστάσεις; Ἐὰν ἢ σύμπτωσι καὶ ἢ περὶ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν τοῦ Ἔθνους δυνάμεων ἡμιπροσύνῃ ἐδέσποζεν ἐφ' ἐκάστης τῶν πράξεων

καὶ ἐνεργειῶν ἡμῶν, καὶ ἐὰν ἡ φιλαρχία καὶ ἡ κόρσις ποταπῶν παθῶν καὶ συμφερόντων δὲν συνεδαύλιζον τὰς ἐν ἡμῖν ἐριδας καὶ διχονοίας, τίνα ἢ δύνατο νὰ ἔχη ἄμεσον καὶ τελεσφόρον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καθόλου διοικήσεως ἡμῶν ἢ ἐξωτερικῆ ἐπέμβασις; Βεβαίως εἶναι ἀνωμολογημένον ὅτι πρὸς πάσας τὰς Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις καὶ ἰδίως τὰς Προστατίδας ὀφείλομεν τὴν αὐτὴν νὰ ἐπιδεικνύωμεν ἀβροφροσύνην, καὶ νὰ προσέχωμεν μὴ ὑπερβολικῆς προσπέλασις τῇ μιᾷ ἐξερεθίσῃ τὴν ἀντιζηλίαν τῆς ἄλλης, ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον τελευταῖον δὲν εἴμεθα ἀρὰ γε καὶ μωροὶ πιστεύοντες ὅτι μεγάλην τινὰ καὶ δυσεπανόρθωτον ζημίαν προξενούμεν εἰς οἰανδήποτε ἐκ τῶν τοιούτων δυνάμεων, διότι τάχα δὲν διακείμεθα τόσον εὖνοι αὐτῇ; Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν πιστεύομεν ὅτι ἀποδοκιμάζεται παρ' οὐδεμιᾶς τῶν φίλων Δυνάμεων, ἢ φιλία χεῖρ ἢν ὠρέξαμεν ἐπ' ἐσχάτων τῇ δμόρῳ Ἐπικρατείᾳ τῆς Τουρκίας, τοῦτο μὲν διότι καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ὑπαγορεύουσιν αὐτὸ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξοντώσεως τῆς ληστείας, ὡς συμπραττούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς Τουρκίας· τοῦτο δὲ καὶ διότι αὐταὶ αὐταὶ αἱ Δυνάμεις μετὰ τὰ γεγονότα τῆς ἀτυχοῦς Κρήτης, καταδικαστικῆν ἐξενεγκοῦσαι καθ' ἡμῶν ἀπόφασιν, ὡς ὑποδαυλίσασιν καὶ ὑποθάψασιν τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην, οὐδὲν ἄλλο συνεβούλευσαν ἡμῖν, ἢ τὴν ἐπιδιώξιν φίλιων καὶ εἰλικρινῶν μετ' αὐτῆς σχέσεων. Συνεπεία δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπεγράψαμεν τὸ δυσώνυμον ἐκεῖνο πρωτόκολλον, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὁποίου καὶ παρεδέχθημεν καὶ κατενοήσαμεν ὅτι οὐ μόνον δὲν συμφέρει ἡμῖν νὰ διατελώμεν ἐν διαστάσει πρὸς τὴν γείτονα Ἐπικράτειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιζητήσωμεν διὰ παντός τρόπου τὴν

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΟΥ.

[Συνέχεια ὅρα προηγούμενον φύλλον].

Ἡ τρίτη τῶν θεωριῶν περὶ τῆς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἔδρας τῆς φεγκτικῆς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεως ἐστίν, ὡς εἴρηται, ἢ ὑπὸ τοῦ Dax ἐξενεχθεῖσα, καθ' ἣν ἢ περὶ τῆς ὁ λόγος δυνάμεις ἐστὶ καθιδρυμένη ἐν τῷ ἀριστερῷ ἡμισφαίριῳ τοῦ κυρίως ἐγκεφάλου, μὴ καθορίζοντος δὲ ἀκριβέστερον τὸν τόπον. Ἡ θεωρία αὕτη ἔχει κοινὸν μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Broca διηγορευμένης τοῦτο, ὅτι καὶ αὕτη, ὡς ἐκείνη, ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ δυνάμις, ἐν ἣ ἐκφράζομεν τὰ διανοήματα ἢ μῶν, ἐστὶν ἐνωκισμένη ἐν τῷ ἀριστερῷ ἡμισφαίριῳ τοῦ κυρίως ἐγκεφάλου. Ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι φεγγόμεθα διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἐγκεφαλικοῦ ἡμισφαιρίου, ὅπερ ἐστὶν ὁπωσοῦν παράδοξος ἰδέα, ἄτε ἀντιμαχομένη τοῖς τῶς καθολικῶς παραδεδεμένοις, ὅτι ἐκατέρῳ τῶν ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων πρόσεστι ἢ αὐτὴ ἢ καὶ τῷ ἐτέρῳ λειτουργικὴ ἰκανότης, καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἀναπληροῦσιν ἀλλήλα ἐν τοῖς φυσιολογικοῖς αὐτῶν ἔργοις. Ἴνα δὲ φανῇ ἤττον ἀλλόκοτος ἢ θεωρία αὕτη, ἐπειράσαντό τινες ἀνευρεῖν ἀνάλογα ἐν ἡμῖν φαινόμενα. Τὰ πλείστα, λέγουσι, τῶν πολυπλόκων καὶ δυσεκτελέστων ἔργων οὐκ ἐκτελοῦμεν ἐμμερέστερον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς; Πρὸς τὴν γραφὴν, τὴν ζωγραφίαν, τὸν

διαξίφισμὸν, καὶ πρὸς τὸσαῦτα ἄλλα ἔργα, οὐ μεταχειρίζομεθα μόνον τὴν δεξιάν; Ὡς γνωστὸν δὲ αἱ διὰ τῶν δεξιᾶ τοῦ σώματος γίνων ἐκτελούμεναι κινήσεις ἔχουσι φυσιολογικῶς τὴν ἀφετηρίαν αὐτῶν ἐν τῷ ἀριστερῷ ἡμισφαίριῳ τοῦ κυρίως ἐγκεφάλου, καὶ ἀντιστρόφως. Ἐνδεχόμενον, λοιπὸν (λέγουσιν), ὅτι ἔχει ὁμοίως τὸ πρᾶγμα καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ ἔδρᾳ τῆς φεγκτικῆς δυνάμεως. Ἀποκαταλήπτως κρίνοντες περὶ τοῦ πιθανοῦ, ἢ μὴ, τῶν ἐπιχειρημάτων, ἅπερ φέρονται εἰς ὑποστήριξιν ἐκάστης τῶν εἰρημένων τριῶν δοξασιῶν, εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ εἰκασία τοῦ Dax φαίνεται ἢ ἤττον δυσἀπόδεκτος. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Bailarger ἐν πλείστη ἐπιστάσει καὶ ὅλως ἀμερολήπτως γενομένην κριτικὴν βᾶσανον τοῦ περὶ οὗ ἡμῖν ὁ λόγος ζήτηματος, ἐξ ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐνεῶν ἢ ἀλάλων ἀνθρώπων οἱ ἑκατὸν πενήτηκοντα καὶ πέντε ἦσαν ἡμιπλήγες τ' ἀριστερά· ἀπόδειξις τοῦτο, ὡς γνωστὸν, ὅτι ἐνωπῆρχε παθολογικὴ ἀλλοίωσις ἐν τῷ ἀριστερῷ ἡμισφαίριῳ τοῦ κυρίως ἐγκεφάλου. Τοῦναντίον δὲ, ἐν μόναις δέκα περιπτώσεσι συνυπῆρχεν ἢ ἀφασία μετὰ παραλύσεως τοῦ ἀριστεροῦ ἡμίσεος τοῦ σώματος. Ὡστε δύναται τις, διατυπῶν ἐν ἀοιμητικῶις ὅροις τὴν σχέσιν τῶν ὑπὲρ καὶ τῶν κατὰ λόγων, εἰπεῖν, ὅτι αἱ τῆς θεωρίας τοῦ Dax ὑπεραγορεύουσαι νοσολογικαὶ περιπτώσεις ἔχουσι πρὸς τὰς ἀντικειμένους αὐτῇ ὡς 15: 1. Ὅπως δὲ ὅποτε ὅμως τὸ περὶ οὗ νῦν ἡμῖν ὁ λόγος ζήτημα, καὶ μετὰ τὸσαῦτα προόδους τῆς πειραματικῆς φυσιολογίας, οὕτω ἔσχε τὴν τελειωτικὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς πάντας πείθουσιν λύσιν. Ἐξευρέθη ὅμως ἤδη ἢ πρὸς αὐτὴν ἀσφαλῶς ἀγοῦσα ὁδὸς, τουτέστιν ἢ σπουδῇ τῶν νοσολογικῶν, οὕτως εἰπεῖν, πειραμάτων

αὐτῆς τῆς φύσεως. Ὅσον δὲ ἐπὶ τῇ μείζονι εὐχερίᾳ, ἐν ἣ ἢ δεξιὰ τῶν χειρῶν ἐκτελεῖ τινὰ τῶν ἔργων, καὶ ἢν τινες ἐπηγάγοντο ἐπιχειρήματα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δοξασίας τοῦ Dax, δέον παραθέσθαι τὰ ἐξῆς. Καθολικὸν, ἀληθῶς, παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς φαινόμενον ἐστὶ, σπανίας μόνον (ἐξ ἀτομικῶν αἰτιῶν προΐουσας καὶ ταύτας) παραφαῖνον τὰς ἐξαιρέσεις, ὅτι ἡ δεξιὰ χεῖρ προτιμᾶται πρὸς ἐκτέλεσιν παντός, εὐχερίας τινὸς χρήζοντος, ἔργου. Τινὲς μάλιστα πιστεύουσιν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν καλπαζόντων δρομικῶν ἢ ἵππαστῆρων ἵππων παρατηρεῖται ἐπικρατήσις τῆς τῆς προβάσεως τῶν δεξιῶν ποδῶν. Καὶ ὑπὸ τινων μὲν ἐθεωρήθη αἰτία τῆς προτιμήσεως τῆς δεξιᾶς τῶν χειρῶν τὸ ἀνατομικὸν δεδομένον, ὅτι ἐν τοῖς δεξιοῖς ἢ ὑποκλειδίος ἀρτηρία, ἀντὶ τοῦ ἐκφύεσθαι ἐκ τοῦ ἀρτηρικοῦ τόξου, λαμβάνει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐκ τῆς ἀνωτύμου ἀρτηρῆς. Ἄλλ' ὁ λόγος οὗτος, καὶ ἄλλως ἤμισα πειστικὸς, καθίσταται καὶ ἐκ τούτου ἐτι μᾶλλον δυσἀπόδεκτος, ὅτι ὁ Peacock εὗρε τὴν ῥηθεῖσαν ἀνατομικὴν ἀνωμαλίαν ἐπὶ ἐνὸς δεξιόχειρος ἀνθρώπου. Ὡστε δέον ζητηθῆναι ἀλλοχού τὸν τοῦ ἐξηγητέου φαινομένου λόγον. Ἄλλοι ἐπειράσαντο ἵνα ἐρεῖσιν τὴν περὶ τοῦ ζήτηματος δόξαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀναποδείκτου καὶ ψιλῆς διαγορεύσεως τοῦ Gratiolet, ὅτι, δῆθεν, αἱ ἔλικες τοῦ προσθίου λοβοῦ τοῦ ἀριστεροῦ ἐγκεφαλικοῦ ἡμισφαιρίου ἀναπτύσσονται πρᾶϊαίταρον, καὶ τοῦτο δυνατόν συνεπίγεσθαι καὶ πρῶταίταρον καὶ εὐχερεστέραν ἐνεργεσίαν τῶν νεύρων, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν μῶν, τῶν ἐν τῷ δεξιῷ ἡμίσει τοῦ σώματος. Κατὰ τῆς σαθοῦς ὅμως ταύτης δόξης ἀντιτάσσονται ἀντικρως ἄλλοι, αἵτινες ὁ Ecker, ὁ Vogt καὶ ὁ Callender,

λήθην τῶν παρελθόντων. Ἐπι δὲ μᾶλλον εἶχομεν καθήκον νὰ πράξωμεν τὸ τοιοῦτον, ἐφ' ὅσον, πλὴν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν ὠφελειῶν ἅς προσεκτεσάμεθα καὶ προσκτώμεθα φιλικῶς διακειμένοι τῇ ὀμόρῳ Ἐπικρατεία, κατωρθώσαμεν σὺν τούτοις καὶ νὰ σταματήσωμεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, τὸν ὀρμητικὸν τοῦ Πανσλαβισμοῦ ῥοῦν, ὅστις μικροῦ δεῖν κατέκλυζε τὰ Ἑλληνικὰ Πατριαρχεῖα καὶ συγκατέπνιγε μετ' αὐτῶν ἅπαντα τὸν ἐξω Ἑλληνισμὸν.

Ἄν τοιοῦτό τι ἐσκόπει ὁ κ. Κουμουνδούρος, αἰτησάμενος παρὰ τοῦ Βασιλέως νὰ δοθῇ αὐτῷ πλήρης συνδρομὴ πρὸς ἀλλαγὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἥτοι τὸ νὰ χαλάσωμεν τὸν δεσμὸν τῶν φιλικῶν μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεων, ἢ αὐτοῦ τὴν ἡμῶν νὰ φρονώμεν, ὅτι δὲν ἐσκέφθη διόλου ὀρθῶς, καὶ ὁ Βασιλεὺς ὀρθῶς πράττων δὲν συνήνεσεν εἰς ταῦτα. Ἐπειδὴ ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δυσηρέστησε τὴν Ἄρκτον αὐτῆ ἢ φιλικὰ προσέγγισις ἡμῶν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατεία, καὶ ἢ ἐκ ταύτης γενομένη αἰσία καὶ ἡμᾶς λύσις τοῦ ἀκανθώδους ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, τοῦ Β ο υ λ γ α ρ ι κ ο ὕ, οὐδόλως ἐπὶ τούτοις δύναται νὰ μεμφθῇ ἡμῶν δικαίως, ὅταν ἐνθυμηθῇ, ὅτι χάριν τῆς πρὸς αὐτὴν τυφλῆς ἀφοσιώσεώς μας ἐπάθομεν, ὅς' ἐπάθομεν κατὰ τὸ 1854 καὶ ἐφεξῆς, καὶ ὅτι πιστεύοντες εἰς τὴν ὑπὲρ ἡμῶν προστασίαν καὶ μεσολάβησίν της, ὑπεστηρίξαμεν ἐμμέσως ἕνα ἀτυχή τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Κρητῶν ἀγῶνα. Ἐπὶ τέλους δὲ οὐ μόνον κατελείφθημεν ἀπροσπάτετοι, οὐ μόνον δὲν ἐκρίθημεν ἄξιοι νὰ συμπαρακαλεσθῶμεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ, τῷ ἐκδόντι τὸ καταδικαστικὸν ἐκείνο καθ' ἡμῶν πρωτόκολλον, ἀλλὰ καὶ ὑπεχρεώθημεν, ὡς ἐρρήθη, κακῶς δίκας τῆς ἀπρονοησίας μας ἀποτίνοντες, νὰ ὑπογράψωμεν αὐτό, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἦτο, ἢ πεπυρακτωμένος ἀτιμωτικὸς σίδηρος, ὃν ἐνθέμενοι ἐκείνοι ταῖς χερσὶν ἡμῶν ἐξεβίασαν ἡμᾶς νὰ ἐπιθέσωμεν ἐπὶ τοῦ εὐκλεοῦς μετώπου τῆς ταλαίνης ἡμῶν Πατρίδος! Ὅλα ταῦτα ὅταν ἐνθυμηθῇ ὁ Ἑλληνας καὶ ὅταν ἴ ἀναμνησθῇ καὶ ἢ προστατίς τῆς Ἄρκτου δύναμις, ἐκεῖνος μὲν δὲν δύναται ἢ ν' ἀγανακτῇ διὰ τὴν ἀστοργίαν αὐτῆς ταύτης, αὐτῆ δὲ νὰ αἰδῆται ἑαυτὴν, διότι, καίτοι δυναμένη νὰ ἀποδώσῃ ἡμῖν δικαιοσύνην, καίτοι ἔχουσα καθήκον νὰ ἐπιμείνῃ ὅπως ἀποδοθῇ ἢ Κρήτη ἐλευθερία τοῖς εὐκλεῶς ἐπὶ τρία ἔτη ἀγωνισαμένοις τέκνοις αὐτῆς, οὐ μόνον τοῦτο δὲν ἐπραξεν, οὐ μόνον δὲν ἠλάφρυνε τὸν κλοιὸν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ ἐβάρυνεν αὐτὸν διπλασίως, καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξε, διότι εἶχεν ἴδια συμφέροντα, ἴδιους σκοποὺς νὰ ἐπιτελέσῃ, νὰ καταργήσῃ δηλ. τὰς περὶ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Βοσπόρου συνθήκας, τὰς ἕνεκα τῶν Κριμαϊκῶν τούσ πῶδας αὐτῆς ὡς ἐν πάγῃ συκρατούσας. Καὶ ταῦτα μὲν ὅπως ἀποδείχθη ὅτι ἀκαιρά τινὰ καὶ ἀσυνεπῆ πρὸς τὰς συνεχούσας τὴν Πατρίδα σπουδαίας

πολιτικὰς περιπλοκάς ἐπρότεινε τῷ Βασιλεῖ ὁ κ. Κουμουνδούρος, ἐκ τῆς περινοίας καὶ πολιτικῆς συνέσεως τοῦ ὁποῦ ἤλπισε πρὸς στιγμὴν ἢ Πατρίς ὅτι ἤθελεν εὖρη ἀνακούφισιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἐν ἡμέραις τὰ μάλιστα κρίσιμοις καὶ χειρὸς κραταιοῦ Κυβερνήτορος ἐπιδοσμένοις.

Ἦδη ἐπὶ τὸ δεύτερον τῶν αἰτημάτων. — Ἡ ἐλευθερία ἐνεργείας ἢν ἠτήσατο, ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὅσῳ εἶναι γενικὴ τὴν ἔκφρασιν τῶσφ καὶ ἀόριστος τὴν ἔννοιαν. Καὶ ὑπὸ γενικὴν μὲν ἔποψιν ἐξεταζομένου τοῦ αἰτήματος δέον νὰ ἐννοηθῇ ἐν ταύτῃ περιλειημένη καὶ ἢ τῆς Βουλῆς διάλυσις. Ἄλλ' ἢ διάλυσις αὐτῆς ἀντίκειται τῷ προγράμματι καὶ ταῖς ἀρχαῖς τῶν συμμαχῶν ἀρχηγῶν τῆς πρώην ἀντιπολιτεύσεως, τὸ μὲν διότι ἐπισήμως διεκήρυξαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὅτι δὲν ἐσκόπουν νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ Β. τούτου προνομίου, τὸ δὲ καὶ διότι μία τῶν οὐσιωδῶν αἰτιῶν, δι' ἃς ἐμέμφοντο τοῦ Ἰπουργείου Δεληγεώργη, ἦτο καὶ τὸ ὅτι κληθὲν ἐκ τῆς μειοψηφίας διέλυσε τὴν Βουλὴν, ἐν ᾧ δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τὰ συνταγματικά, ὡς ἔλεγον, ἔθιμα. Ἐν ᾧ, καθ' ὃ θεμελιώδης νόμος διαλαμβάνει, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τῷ Βασιλεῖ ἀνευ διακρίσεως περιστάσεων, ἐπομένως δὲ ὁ Βασιλεὺς δύναται, φρονούμεν, ἐν πάσῃ περιστάσει νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ. Ἄλλως, περιοριζομένων τῶν Β. προνομίων τῶν ἐν τῷ Συντάγματι διαλαμβανομένων, οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὰς Προστάτιδας Δυνάμεις, αἵτινες ἐπὶ βάσει τοῦ Συντάγματος, ὡς συμβολαίου μετὰ τῆς βασιλείας καὶ Ἐθνους, συνήνεσαν νὰ Βασιλεύσῃ ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος. — Εἶναι δὲ ἀόριστος, διότι ὁ κ. Κουμουνδούρος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ νομιζομένην οὐδεμίαν περίστασιν, καθ' ἣν νὰ πείσῃ ἡμᾶς ὅτι ἢ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἢ ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ Διάταγμα τι παρῆσιασθῆν αὐτῷ παρὰ τινος τῶν Ἰπουργῶν, ἢ ὅτι κατεχρήσατο τοῦ Συντάγματος καὶ ἀντισυνταγματικῶς προσήνεχθη πρὸς τινὰ τῶν κατὰ τὴν Βασιλείαν τοῦ Κυβερνήσεως. Τὰ δὲ ἀδόξενα δῆθεν περὶ τοῦ ὅτι διατίθεται εὐμενέστερον τούτῳ ἢ ἐκεῖνῳ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἢ ὅτι ἐνδίδει εἰς εἰσηγήσεις ἀλλοτρίας καταφρονῶν τῶν Ἰπουργῶν αὐτοῦ, εἶναι ἐξ ἐκεῖνων τὰ ὁποῖα πολλὰκις μὲν ἀορίστως δύναται νὰ λέγῃ ἕκαστος, οὐδὲν δὲ ὠρισμένως ἔχει ν' ἀναφέρῃ περιστάτικόν. Διὰ δὲ τοῦτο ὁ κ. Κουμουνδούρος ἢ ἀφοῦ ἐποίησατο τοιαύτας τῷ Βασιλεῖ προτάσεις, ὡφείλεν ἔπειτα νὰ μὴ ἀποποιηθῇ τὸν κατὰ τὴν ἑξουσίαν, ἐάν τι κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων μου προσέσῃ ἀποκωλύον τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας μου, ἢ μετριωτέραν καὶ μᾶλλον ἀβρόφρονα νὰ ἐπιδείξῃ συμπεριφορὰν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα καὶ ἐπὶ τέ-

λους νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀνετεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς, προσέχων εἴπερ τις ἄλλος μάλιστα ἵνα μὴ γείνη αἴτιος δυσφημισμοῦ τῆς Βασιλείας, καὶ οὐχὶ νὰ δείξῃ ὅτι αὐτὸς μὲν μᾶλλον τοῦ Βασιλέως ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους, ὃ δὲ Ἡγεμῶν ὅτι ἐπιδιώκει τὴν σύστασιν αὐλικῶν κόμματος ἢ προσωπικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ὅπερ εἶναι τὸ γνωστὸν δηλητήριον, δι' οὗ ἐδηλητηριάσθη ἢ τοῦ Ἐθνους συνείδησις ἐπὶ τῆς προκατόχου Βασιλείας, καὶ τὸ μόνον μέσον τῆς ἐπιτεύξεως διχοστασίου μετὰ τῶν Ἡγεμόνων καὶ Ἐθνους. Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα εὐτυχῶς δὲν ἔχει οὕτω, καθόσον ὁ Ἡγεμῶν, οὐτινος οἱ περὶ τὸν κ. Κουμουνδούρον μετὰ τῆς παρρησίας ἐμέμφθησαν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βουλευτικῷ περιβόλῳ, ὡς ἐπιδιώκοντος τὴν σύστασιν προσωπικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δεληγεώργη, διέψευσεν αὐτοῦς διὰ τῆς συνετῆς συμπεριφορᾶς του, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν μετακαλούμενος καὶ ἀνατιθέμενος αὐτῷ τὴν ἐντολήν νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν. Ἐν τοσοῦτῳ καὶ ἐάν ὑποτεθῇ πρὸς στιγμὴν ὅτι ὁ Ἡγεμῶν κατεδείχθη ἀποκλίνων εὐνοϊκώτερον ὑπὲρ τινος τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, ἢ σύσεσις, ἢ ὀρθοπροσύνη καὶ ἢ μετριοπάθεια τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀπήτησαν νὰ ὑποδείξῃ αὐτῷ ταῦτα, καὶ ἐξελλοθῶν τῶν Ἀνακτόρων νὰ ἀποπειραθῇ διὰ τῶν ἰδίων φίλων ν' ἀποτρίψῃ ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος τὴν οὕτως ἀδίκως ἢ δικαίως ἀποδιδόμενην αὐτῷ μομφήν, προτιμῶν μᾶλλον νὰ πάθῃ αὐτὸς ὁ κ. Κουμουνδούρος καὶ νὰ μὴ πάθῃ οὐδεὶς οὐδὲν ἄλλο, παρὰ νὰ γείνη αἴτιος νὰ διακριθῇ δι' αὐτοῦ τὸ διττὸν καὶ δυσώνυμον εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Συνταγματικῆς δηλονότι, ἢς ἀρχηγὸς νὰ κληθῇ αὐτὸς καὶ δὴ καὶ σωτὴρ τοῦ Ἐθνους, καὶ τῆς προσωπικῆς, ἢς δημιουργὸς νὰ χαρακτηρισθῇ ὁ Βασιλεὺς.

Ἴδου διὰ τί καίτοι ἐπαινέσαντες τὴν ἐπιδειχθεῖσαν παρρησίαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἠναγκάσθημεν ἔπειτα νὰ εἴπωμεν ὅτι κρείττονα τινὰ βουλευμάτα καὶ σκέψεις προσεδοκῶμεν παρὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὅστις, γνωρίζων καλῶς πόσον ἀγαθὴν καρδίαν ἔχει ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν καὶ πόσον λυπεῖται διὰ τὴν δυσάρεστον θέσιν εἰς ἣν περιέστησαν τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ὡς ἐκ τῆς κακῆς χρήσεως τῶν ἐλευθεριῶν μας, ὡφείλε νὰ δείχῃ μετριώτερος, ἐπιφυλασσόμενος μετὰ ταῦτα νὰ κάμῃ τὰς δεούσας παραστάσεις τῷ Ἡγεμόνι περὶ πάντων, ὅσα θελώρει, ὡς σύμβουλος τοῦ στέμματος, ὅτι ἴσταντο ἐμποδῶν ταῖς ἐνεργείαις τῆς Κυβερνήσεώς του. Ἴδου τέλος διὰ τί καὶ οἱ ἀντίθετοι τοῦ κ. Κουμουνδούρου, πάνυ ἀδίκως καθ' ἡμᾶς, ἐμέμφθησαν αὐτοῦ, ὅτι δῆθεν ἵνα καλύψῃ τὴν ἰδίαν ἀδυναμίαν πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως μετὰ τοιαύτας ἀξιώσεις παρουσιάσθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ὅπως ἐν ἀποτυχία διαδοθῇ ὅτι μόνος ὁ κ. Κουμουνδούρος παρέστη καὶ πάλιν σωτὴρ τῆς Πατρίδος, δὲν ἐξήγαγε δ' αὐτὴν τῶν δυσχωριῶν, μὴ τυχῶν τῆς δεούσης ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως συνδρομῆς.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν παρήλθον καὶ ἤδη, ὡς οἱ ἀναγνώσται τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος γινώσκουσιν, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, μὴ δυνήθεντος μήτε τοῦ κ. Δεληγεώργη νὰ σχηματίσῃ Ἰπουργεῖον, αὐθις προσεκλήθη ὁ κ. Βούλγαρης, εἰς ὃν ἐδόθη καὶ τὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς διάταγμα, ὅπως ποιήσῃται χρῆσιν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπήντα ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τοῦ Νο-

Ὁ Pye-Smith ἐπειράσατο ἑναγχοῦς ἔτι (1) ἐξηγήσας τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φαινόμενον κατὰ τὸ δαρββίνειον δόγμα. Ὁ ἄνθρωπος, λέγει ὁ εἰρημένος ἱατρός, ἦν τὸ κατ' ἀρχὰς ἀμφιδεξίος, ἅτε τῶν συνήθων ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀρχεγόνων ἀνθρώπων χειροποιῶν (οἷον τῆς ἀναβρίχσεως, τῆς εἰσεσίας, τῆς νήξεως) ἀσκουσῶν ἐξ ἴσου ἄμφοτέρως τὰς χεῖρας. Ἐπελάθετο ὅμως ὁ σοφὸς ἄνθρωπος, ὅτι αἱ ἐν τῷ φυσικῷ βίῳ τοῦ ἀνθρώπου χερσὶν αἰεὶ χερσὶν αἰεὶ εἰσὶν οὐ μόνον αἱ πρὸς ἃς ἀπαιτεῖται ἀμφοτέρων τῶν χερῶν ἢ συνεργεῖν, ἀλλὰ καὶ αἱ διὰ μόνης τῆς ἑτέρας τῶν χερῶν σκοπιμώτερον ἐκτελούμεναι, οἷον ἢ δρέψαι καρπῶν ἀπὸ δένδρων ἐφικτῶν μόνων διὰ τῆς ὅσον οἷον τε μείζονος διατάσεως τῆς ἑτέρας τῶν χερῶν καὶ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως τοῦ κατ' αὐτὴν ἡμίσεως τοῦ σώματος, ἢ βολῆ λίθων, ἢ ἄλλων βλημάτων, κατὰ πολεμίων, θηρῶν ἀγρίων, ἢ ἐπὶ ἀναίρεσει τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τροφὴν ζώων, ὃ χερσισμὸς τῆς κορύνης, τῆς λόγλης κ.τ.τ. Ὁ ἄρτι ῥηθεὶς ἱατρός προτείνει νὰ ἐρευνηθῶσι τὰ κατὰ τὰ ἔθνη τῶν εἰσέτι ἀγρίων λαῶν, ἴσως οὕτω διαφωτισθῇ τὸ ζήτημα ἐξ ἣς τινος ἄρα αἰτίας ἐξενίκησεν ἢ τῆς δεξιᾶς χερὸς γρηῖσι. Ἴσως, λέγει, ἐξεταζομένου ὅπως κατακλίνουσιν ἐφ' ὕπνω τὰ παιδία αὐτῶν οἱ ἄγριοι, ἐν ἣ τινι θέσει θηλάζουσιν αὐτὰ, κ. οὐ. κ., εὐρεθῇ ἢ αἰτία, δι' ἣν ἀπολείπεται κατ' εὐχειρίαν ἢ εὐώνυμος χεῖρ τῆς δεξιᾶς. Ἐπανάγων δ' εἶτα ἐπὶ τὸ δαρββίνειον δόγμα τὸ προκειμένον ζήτημα, εἰκάζει, ὅτι οἱ πρῶτοι ἐπινοήσαντες τὴν χρῆσιν, π. χ. τῆς ἀσπίδος ἄνθρωποι ἠδύνατο μὲν νὰ φέρω-

σιν αὐτὴν ἀδιαφόρως εἴτε τῇ δεξιᾷ, εἴτε τῇ ἀριστερᾷ τῶν χερῶν, ἀλλ' ἴσως διέφευγον, λέγει, εὐχερέστερον τὰ καιρία τῶν τραυμάτων μεταχειρίζοντες μὲν διὰ τῆς δεξιᾶς τὰ κατωκτικά, ἢ πρὸς ἐπίθεσιν, ὅπλα, κρατοῦντες δὲ πρὸς ἀμυναν τὴν ἀσπίδα διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐν τῇ διαδοχῇ δὲ τῶν γενεῶν, κατὰ τὴν δαρββίνειον ἀρχὴν τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς (ὡς ἐξηλήθησε, πάνυ εὐστόχως, τὸ «selection naturelle» ὃ ἐν Ἀθήναις ὄντως σοφὸς ἱατρός κ. Ἀλέξιος Πάλλης), ἐνεφυσίθη τοῖς ἐγκόνοις ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις μείζων εὐχειρία τῆς δεξιᾶς τῶν χερῶν. Τούτου δὲ, λέγει, γενομένου, ἐπεξετάθη εἶτα, κατ' εὐνόητον συνέπειαν, ἢ προτίμησις τῆς δεξιᾶς χερὸς καὶ ἐν παντοίοις ἄλλοις ἔργοις.

Ἐκαστος συνορᾷ, ὅτι πάντα ταῦτα εἰσὶ ψιλαὶ καὶ ἀμέσου ἀποδείξεως οὐδαμῶς δεκτικαὶ εἰκασίαι, καὶ ὅτι τῆς ἀπλῆς ταύτης δοκίσεως πολλῶ ἀριστερωτέρῃ ἤθελεν εἶσθαι γνώμη, βαίνουσα, εἰ δυνατόν, ἐπὶ βάσει τῆς πειραματικῆς ἀποδείξεως.

Ἐπιστήσαντες τὸν νοῦν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐστοχασάμεθα, ὅτι οὐκ ἦν τῶν ἀνευδέκτων τὸ μὲν πρὸς τῇ δεξιᾷ τῶν χερῶν ἡμισυ τοῦ σώματος εἶναι ἦν τὸν βραχὺ, ἢ τὸ πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τοῦτο δὲ οὕτως ἔχοντος, ἐπειδὴ ταῖς ἐργαστικαῖς τῶν χερῶν κινήσει συνοδεύουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ μεταγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν ἐργαζομένην χεῖρα μέρους τοῦ σώματος (οἷον συνανώσεως τοῦ κατὰ τὴν ἀνατεινομένην χεῖρα ἡμίσεως αὐτοῦ, περιωμένων ἡμῶν ἐφεκόμεθα πραγματικῶν ὑψηλῶ ὄντων, μεταστροφῆ τοῦ πρὸς τῇ ἐργαζομένη χεῖρ ἡμίσεως τοῦ σώματος ἡμῶν περὶ τὸ ἕτερον ἐπὶ καταλήψῃ παντοίων ἀντικειμένων, καὶ πολλὰ ἄλλα), ἐπόμενον ἦν προτιμηθῆναι ὀρμημύτως ἀγέκαθεν πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν τὴν πρὸς τῷ ἦ-

τον βαρεῖ καὶ εὐμετακινήτοτέρῳ ἡμίσει τοῦ σώματος χερσὸς. Τίς ὃ μὴ ἐνοῶν, ὅτι, ἐάν δύο ἐπιμήκεις ἀνισοβαρεῖς κύλινδροι (π. χ., ὁ μὲν σιδηροῦς, ὁ δὲ ξύλινος) νοηθῶσι συνημμένοι κατὰ μήκος ἀλλήλοις, πολλῶ εὐχερεστερὰ ἔσται ἢ περιστροφὴ τοῦ ἦν βαρῆς περὶ τὸν ἕτερον, ἢ τὸ ἀνάπαλιν, καθὼς καὶ ἢ ἀνύψωσις τοῦ ἕλαστον βάρους ἔχοντος ἢ τοῦ μείζονος;

Τούτων προεικασθέντων, ὑπελείπετο ἢ τῇ λυθία λίθῳ τῆς παραματικῆς παρατηρήσεως δοκιμασία τῆς εἰκασίας ἡμῶν ταύτης, ἵνα δειχθῇ εἰ εἶχεν ὀρθῶς καὶ ἦν ἀρκ ἀναγραφτέα ὡς πεπιστωμένη ἀλήθεια ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἐπιστήμης, ἢ, τοῦναντίον, εἰ ἦν ἀναλήθη καὶ διὰ τοῦτο ἐγκαταλείπτεα. Πρὸς τὴν πειραματικὴν ταύτην δοκιμασίαν ἐμπερισησάμεθα ἴδιον στατικὸν ὄργανον, ἐπιτήδειον πρὸς στάθμησιν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος τοιοῦτοτρόπως, ὥστε μανθάνομεν (ἐπὶ ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου) τὴν καθ' ὅλην διαφωρὰν ἑκατέρου τῶν κατὰ μήκος ἡμίσεων αὐτοῦ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

(1) Guy Hospit. Repert., 3. Ser. XVI, σελ. 141. 1871.

μοθετικού σώματος εις την Κυβερνητικήν του πορείαν. Καί δὴ, ὡς θέλομεν κατωτέρω ἐκθέσει, ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς, ὀλίγων μόνον λόγων ἀνταλλαγέντων μεταξύ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἐν αὐτῇ κομμάτων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναβάς τὸ βῆμα ἀνέγνω τὸ Διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἡδὴ εἰς νέαν περιπίπτει τὸ ἔθνος δοκιμασίαν, καὶ τὰ μόλις ἕνεκα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν κατευνασθέντα Ἐπαρχιακὰ πάθη ἀναοριπίζονται πρὸς βλάβην πᾶν κοινῇ συμφερόντων. Τὸ καθ' ἡμᾶς εὐχόμεθα νὰ προκύψῃ αἰσιόν τι διὰ τὴν ἀτυχῆ Πατρίδα ἐκ ταύτης τῆς διαλύσεως. Ἐάν ὁμως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὰς αὐτὰς πάλιν ἔχωμεν κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ νέου νομοθετικοῦ σώματος περιπλοκάς, τότε ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀπόλυτος ὑπαγορεύει τὴν συγκάλεισιν μιᾶς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἣτις νὰ σκεφθῆ ὠριμώτερον περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος, καθόσον φρονούμεν ὅτι οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἔγκαιραι τὸ κακὸν παρά εἰς αὐτὸν τὸν ἐκλογικὸν Νόμον, ὅστις πρέπει νὰ τροποποιηθῆ, καὶ εἰς ἄλλας τινὰς τοῦ πολιτεύματος σπουδαίας ἐλλείψεις.

Ἔργασια Βουλῆς

Συνεδρίασις 26 Ἀπριλίου. Προεδρεύοντος τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Α. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΥ.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Πρόεδρος. Ἀναγινώσκειται ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριωνίας τμήματος.

Α. Δημητριάδης, βουλευτῆς Κορινθίας. Τὸ τμήμα χωρὶς νὰ συνεδριάσῃ ὑπεβάλλει τὴν ἐκθεσίν του· τοῦτο δὲν εἶναι νόμιμον. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ 15 ἡμέρας ἐξητυλιέθη τρέμουσα διὰ τὸν ἀνωθεν τῆς σεισμοῦ πέλκεν τῆς διαλύσεως· μὴ θελήσωμεν τὰς τελευταίας τῆς Βουλῆς ἡμέρας νὰ τὴν μολύσωμεν διὰ παρανομίας.

Ι. Χατζέσκας, βουλευτῆς Φθιώτιδος. Ἡ ἐκθεσις συνταχθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ ὑπεγράφη ὑπὸ 11 μελῶν τοῦ τμήματος, ἃ τινὰ ἔλαβον γνώσιν τῆς τε ἐκθέσεως καὶ τῶν σχετικῶν τῆς ἐκλογῆς ἐγγράφων.

Πρόεδρος. Οἱ παραδεχόμενοι ἵνα ἀμέσως προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς ἀνίστανται.

Χατζόπουλος, βουλευτῆς Νάξου. Ὁ κανονισμὸς διατάσσει τὴν ἐκτύπωσιν πρότερον.

Ράλλης βουλευτῆς Ἀττικῆς. Νὰ προβῶμεν εἰς συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς διὰ τὸ κατεπεῖγον.

Δημητριάδης. Δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Γενομένης ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ βουλὴ διὰ ψήφων 71 κατὰ 35, ἀρνήθηντων δύο, παρεδέχθη τὸ κατεπεῖγον.

Ἀναγινώσκειται ἡ ἐκθεσις τοῦ τμήματος· κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην τὸ τμήμα οὐδεμίαν εὐρίσκει ἔνστασιν ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς.

Οὐδενὸς δ' ἔχοντος ἀντίρρησην ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, αὕτη ἐκυρώθη, μεθ' ἧς ὁ ἐκλεχθεὶς βουλευτῆς Τριωνίας κ. Ι. Α. Δεληγιάννης ἔδωκε τὸν νενομισμένον τοῦ βουλευτοῦ ὄρκον. (*)

Α. Βούλγαρης, Πρωθυπουργός. Γνωρίζετε ὅτι τὴν ὁμαλὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων διεδέχθη ἀνωμαλία καὶ σύγχυσις· ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βουλῆς, ἐφ' ἧς ἀναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ.

Ὁ Βασιλεὺς διήλθεν ὅλας τὰς ἐπόψεις τοῦ ζητήματος· προσεκάλεσε τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐδέχθη νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, πεπεισμένος ὅτι θὰ εἶχε τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βουλῆς· τοῦτο ἀπεδείχθη ἀδύνατον. Ἐσκέφθη λοιπὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῶν τρόπων τῆς διορθώσεως τῶν πραγμάτων, ἀλλ' οὐδεὶς ἄλλος τρόπος εὐρέθη ἢ ὁ μετασχηματισμὸς τῆς βουλῆς.

Πρὸ τῆς ἀναγνώσεως ὁμως αὐτοῦ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ μοὶ δώσῃ πίστωσιν 4 μηνῶν διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους.

Παπαμιχαλόπουλος, Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀναγινώσκει τὸ νομοσχέδιον.

Κουμουνοῦρος, βουλευτῆς Μεσσήνης. Ἐγὼ δὲν ἠρνήθην τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, διότι δὲν εἶχον πεποιθῆσθαι εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βουλῆς· τούναντίον εἶχον πληρεσπᾶτην πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ μὲ ὑπεστήριξεν.

Ἄλλ' ἐγὼ πρὶν δεχθῶ ὑπέβαλον ἰδίαις τινὰς γνώμας ἀς ἐνόμιζον συμφερούσας εἰς τὸ κράτος· ταύτας ὑπέβαλον εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἐγγράφως· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν ἐδέχθη αὐτάς, ἐγὼ δὲ τότε κατέθεσα τὴν ἐντολήν.

Δεληγιάννης, βουλευτῆς Μεσολογγίου. Κατὰ τὴν πα-

ρελθοῦσαν ὑπουργικὴν κρίσιν προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν· ἐξέφρασα δὲ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀπορίαν μου ἐπὶ τῇ παραιτήσει τοῦ κ. Βούλγαρη, ἐπὶ παραιτήσει γενομένῃ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Κοινοβουλίου. Τὰ ὑπουργεῖα οὐδέποτε παραιτοῦνται παρὰ ἐν διαφωνίᾳ αὐτῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἢ τὸν βασιλέα· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ κ. Βούλγαρη πρὸς μὲν τὸν βασιλέα οὐδεμίαν βεβαίως ἔσχε διαφωνίαν, οὐδεμίαν δὲ ἦτταν ὑπέστη ἐν τῇ Βουλῇ.

Λέγουσιν ὁμως ὅτι ἐπῆλθε διάσπασις εἰς τὰς ὑπουργικὰς φάλαγγας· τοῦτο δὲν ἐγένετο ἐπισήμως ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τὸ ὑπουργεῖον κακῶς σκεπτόμενον παρητήθη δις, μέχρις οὗ ἔφερε τὰ πράγματα εἰς τὸ σημεῖον τῆς διαλύσεως, ἣτις εἶναι βλαβερὰ καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ πρὸς τὸν θρόνον, ἴσως δὲ ἀποδείχθῃ ὅτι εἶναι ἐπιζημία καὶ πρὸς τὸν τόπον.

Τὸ ἀληθὲς ὁμως εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκειτο εἰς καλίστην θέσιν ἀπέναντι ἀντιπολιτεύσεως ἰσχυρᾶς· παραδεχθείσης τὴν ἐπιψήφισιν ἀνευ σχεδὸν ἀντίρρησης τοῦ φορολογικοῦ νόμου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ· Ἄλλὰ τὴν καλὴν αὐτὴν θέσιν τῆς ἡ Κυβερνήσεως δὲν μετεχειρίσθη. Ἐζήτησε πρὸ δύο περιποῦ μηνῶν τὴν ἀναστολήν πάσης ἄλλης ἐργασίας τῆς Βουλῆς ἵνα προταχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, ἀλλ' ἐκτοτε οὐδαμῶς συνεζητήθη. Ἡ διαγωγὴ αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἠδίκησε καὶ ἐαυτὴν καὶ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα.

Ἐγὼ προέβην καὶ ἐτι πρὸς· σκερθεὶς εἶπον ἡ παροῦσα Κυβέρνησις προήλθε καὶ ὑποστηρίζεται ἐκ συμμαχίας βουλευτικῆς· αὕτη ἡ συμμαχία δὲν διεσπάρθη ἐπισήμως, ἀν δὲ δὲν ἐπιθυμῆι τὴν ὑποστήριξιν τῆς παρουσίας ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ αὕτη παρητήθη, πρέπει νὰ σχηματισθῆ ἄλλη Κυβέρνησις ἐξ αὐτῆς πάλιν τῆς ἰδίας συμμαχίας. Ἄλλ' ἀν δὲν ἐγένετο οὕτω, τοῦτο ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ὑπουργικὴ κρίσις ἐπιβαρύνει τὴν παρούσαν κυβερνήσιν κατὰ πάντα.

Προσθετὸ καὶ τοῦτο· πρὸ ἡμερῶν ἤθελε τις τῶν ἀντιφρονούντων μοι νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν κυβερνήσιν· ἡμεῖς εἶπομεν αὐτῷ ὅτι θέλομεν ὑποστηρίξει νὰ μὴ τεθῆ τοῦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, διότι θέλομεν νὰ ἀφήσωμεν ἐλευθέραν τὴν ὁδὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οὕτω ἀπετρέψαμεν τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις μὴ λαβοῦσα τὴν καλὴν θέσιν τῆς ὑπ' ὧν ἐξώθησε κακῶς καὶ παρανόμως σκεφθεῖσα τὰ πράγματα οὕτως, ὥστε καντηνήσαμεν εἰς τῆς Βουλῆς τὴν διάλυσιν.

Βαλασόπουλος, Ὑπουργός τῆς Παιδείας. Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε πλειοψηφίαν· εἰς ἐν ζήτημα γενομένης ψηφοφορίας, εἰς ἣν συνετέλεσε καὶ ὁ βουλευτῆς Μεσολογγίου, τὸ Ὑπουργεῖον καὶ μετὰ τὰς ψήφους τῶν ὑπουργῶν ὁμοῦς ἐκέρδησε διὰ μιᾶς ψήφου. Ἡ κυβερνήσις ἣτις εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ πνεύματα ἤξευρεν ὅτι δὲν ἔχει πλειοψηφίαν· δὲν ἐπερίμενε δὲ νὰ εἴθῃ ζήτημα ὑπουργικὸν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν· Ὁ Γλάδστον ἐνῶ εἶχε πλειοψηφίαν, ἀλλὰ μικράν, διέλυσε τὴν Βουλὴν.

Σὰς ἐζητήσαμεν νὰ ψηφίσῃτε τὸν προϋπολογισμὸν ἀλλὰ σεῖς δὲν ἠθελήσατε. Ἄλλὰ τώρα πρόκειται περὶ τῆς ζητηθείσης πιστώσεως, ἀν θέλετε δώσατέ τιν, ἄλλως θὰ μᾶς ἀναγκάσῃτε νὰ ἀναγνώσωμεν τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως.

Ζωχιός. Ἡ πρῶν ἀντιπολιτεύσεις εἶχεν ἀρχὰς νὰ θέσῃ χαλινὸν εἰς τὰ στόματα τῶν ὑπουργῶν. Ἄλλὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας τὸ τέκνον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκείνης ἡ παρούσα κυβερνήσις κατέστρεψεν ἐντὸς ὀλίγου. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος καὶ ὁ κ. Ζαΐμης ἐφάνησαν πολὺ συγκαταβατικαί, παραβλέποντες καὶ αὐτὰ τῆς πατρίδος τῶν τὰ συμφέροντα, ἵνα στηριχθῆ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον.

Ἄλλ' ὁ κ. Βαλασόπουλος εἶπεν ὅτι ἐζήτησαν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ δὲν τὸν ἔδωκαμεν· δὲν ἐνθυμεῖται ὁμως ὁ κ. Βαλασόπουλος ὅτι ὁ συναδελφός του ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε τότε ὅτι δὲν ἐπιμένει καὶ ἀπέσυρε τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργεῖου περὶ ἐπιψήφισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκείνην τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἀφοῦ συνήλθομεν μετὰ τὰς διακοπὰς διὰ νὰ συζητήσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν, δὲν εὐραμεν τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ σήμερον μᾶς φέρει νὰ ψηφίσωμεν μίαν πίστωσιν, ἐμπαίζον ἡμᾶς, ἐνῶ εἴμεθα διαλελυμένοι ἤδη, νεκροί.

Ὁ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· τί σὰς ἔκαμεν αὐτὸς ὁ Χριστός; ἀλλ' οἱ ἐβραῖοι τοῦ ἀπήντησαν, ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν. Ἡμεῖς λέγομεν τί σὰς ἔκαμεν ἡ Βουλὴ; καὶ τὸ ὑπουργεῖον κραυγάζει, διαλυθῆτω. Ὁ Πιλάτος εἶπε· ἐγὼ νόπτισα τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ αἵματος τοῦτου. Ἡμεῖς λέγομεν· αὐθῶι εἴμεθα τῆς παρουσίας κακῆς διαλύσεως.

Λομβάρδος, βουλευτῆς Ζακύνθου. Ἄς φέρωμεν τὸ ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του, καὶ τοῦτο τὸ λέγω ἐγὼ, ὅστις φέρω εἰς τὴν ῥάχην 127 ψήφους, διότι ἠθελῆσα νὰ κάμω τὸ βῆμα τοῦτο ἀκαδημαϊκὸν καὶ τὰς ὁποίας ψήφους ἀν δὲν ἔφερον, δὲν θὰ ἤρχεσθε σήμερον εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην.

Δὲν ἔρχομαι νὰ συζητήσω τώρα τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διάλυσιν· τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως θὰ συζητήσῃ ἡ μέλλουσα βουλὴ, ἣτις, μὴ φοβείσθε, θὰ περιέχει τοὺς πλείστους τῶν νῦν βουλευτῶν.

Γνωρίζεται ὅτι εἶμαι ἐναντίος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, φρονῶν ὅτι τοῦτο εἶναι βλαβερὸν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸν θρόνον. Ὅτι δὲ εἶναι κακὸν, παραδέχεται καὶ ἡ παρούσα Κυβέρνησις εἰποῦσα ὅτι ἠθελῆσε νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη διότι οὐδεμίαν μερὶς τῆς Βουλῆς ἠδυνήθη νὰ

σχηματίσῃ κυβερνήσιν ὡς μὴ ἔχουσα πλειοψηφίαν. Ἄλλ' ὁ κ. Κουμουνοῦρος εἶπεν ὅτι δὲν ἐδέχθη ἕνεκα διαφωνιῶν τινῶν αὐτοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως· οὕτως ἀποδείκνυται ψευδόμενον τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ λόγος ὁμως τοῦ κ. Κουμουνοῦρου δὲν ἦτο τέλειος· ἔπρεπε νὰ μᾶς εἴπῃ τὰς πρὸς τὸν βασιλέα προτάσεις του, ἵνα μάθωμεν ὁποῖαι ἦσαν αὐταί· ἀν μὲν βλαβεραὶ πρὸς τὸν τόπον, τότε νὰ ἀποδοκιμάσωμεν τὸν κ. Κουμουνοῦρον, ἀν δὲ ὠφέλιμοι εἰς τὸν τόπον καὶ δὲν προσβάλλωσι τοῦ θρόνου τὴν ἀξιοπρέπειαν, τότε νὰ μάθωμεν διὰ ποίους λόγους ὁ βασιλεὺς δὲν ἐδέχθη ταύτας. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος πρέπει νὰ μᾶς ἀναγνώσῃ τὰς προτάσεις του ὡς καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως.

Βαλασόπουλος. Δὲν πρόκειται σήμερον νὰ συζητήσωμεν τὸ ὄρθον τῆς διαλύσεως καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ στέμματος οὐδὲ τῆς Κυβερνήσεως τὴν διαγωγὴν. Πρόκειται, καὶ σὰς, παρακαλοῦμεν διὰ τοῦτο, νὰ ψηφίσῃτε τὴν πίστωσιν.

Βούλγαρης, Πρωθυπουργός. Σὰς παρακαλοῦμεν νὰ ἀφήσῃτε πᾶσαν συζήτησιν καὶ νὰ ψηφίσῃτε τὴν πίστωσιν.

Ἀναγινώσκειται τὸ νομοσχέδιον πιστώσεως 5 μηνῶν ἀπὸ Ἀπριλίου ἕως Αὐγούστου.

Κουμουνοῦρος. Οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ δοθῇ ἡ πίστωσις· ἀλλ' ἐξηγῶ ὑμῖν, κύριοι, ὅτι παραδεχόμενος τὴν πίστωσιν, δὲν ἐνοῶ ὅτι θὰ παραδεχθῶ τὸν προϋπολογισμὸν ἐκ προίμίων εἰς τὴν μέλλουσαν περίοδον, ἀν τότε εἶμαι βουλευτής.

Καταθέτω δὲ εἰς τὸ προεδρεῖον τὰς πρὸς τὸν βασιλέα προτάσεις μου, τὴν ἀπάντησιν ὁμως δὲν ἔχω ἀδειαν νὰ καταθέσω.

Πολλοὶ βουλευταί. Νὰ τυπωθῶσιν αἱ προτάσεις αὐταί.

Ἄλλοι. Ὅχι.

Βούλγαρης, Πρωθυπουργός. Πρέπει νὰ παύσῃτε πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν, διότι θὰ μὲ ἀναγκάσῃτε νὰ σὰς ἀναγνώσω τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως.

Λομβάρδος. Πρέπει νὰ τυπωθῶσιν διὰ νὰ τὰς μάθωμεν.

Κουμουνοῦρος. Παρακαλῶ τὸν κ. Λομβάρδον νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν του.

Λομβάρδος. Δὲν πρέπει νὰ τρομάζωμεν εἰς τὸν ἐπισειδίμενον καθ' ἡμῶν θάνατον τῆς διαλύσεως. Ἐν ὧν εἴμεθα Βουλὴ πρέπει νὰ ἀπαίτωμεν τὰ νόμιμα, τὰ δικαιώματά μας, πρέπει νὰ εἴμεθα Βουλὴ.

(Χειροκροτήσεις ἀπὸ τῶν ἀκροατηρίων).

Ράλλης. Πρέπει νὰ παύσωμεν πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν, διότι δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε γενναῖον νὰ ἀφήσωμεν ἐπὶ μῆνας μίαν Κυβέρνησιν χωρὶς πίστωσιν, χωρὶς τροφήν.

Λομβάρδος. Ἀποσύριο τὴν πρότασιν μου. Προτείνω δὲ ταύτην ἠνθῶν νὰ ἀποδείξῃ ἡ Βουλὴ ὅτι αὕτη δὲν δειλιάζῃ πρὸ τοῦ γάσματος τῆς διαλύσεως, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὰ καθήκοντά της. Ἄλλοτε εἰς ἄλλην Βουλὴν ἤρχετο ὁ ἀρμαστής μὲ ἐν διάταγμα διαλύσεως καὶ μᾶς ἠπέλειε λέγων, ἕως ἔδῳ νὰ ὀμιλήσῃτε περὶ τοῦτου τοῦ ζητήματος, ἄλλως σὰς διαλύω. Τὰ αὐτὰ θέλουσι νὰ ἐπαναλάβωσι καὶ ἐνταῦθα.

Βούλγαρης, Πρωθυπουργός. (Ἀναγινώσκει).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ συντάγματος διαλύομεν τὴν Βουλὴν τῆς ἐνεστώσης περιόδου. Συγκαλοῦμεν δὲ συγχρόνως τοὺς μὲν ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσιν τὴν 23 Ἰουνίου ε. ε. ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς βουλευτὰς κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, τὴν δὲ Βουλὴν ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἀπριλίου 1874.

Α. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Δ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ. Α. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ. Β. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἱστορία τῆς νήσου Σύρου.

Ὁ γνωστός ἐπὶ φιλοπονία καὶ μαθησίαι κ. Τιμολέων Ἀμπελάς, δικηγόρος, χρηματίσας ἐν τῇ μικρᾷ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἡμέτερος μαθητῆς καὶ διακρινόμενος πάντοτε μεταξύ τῶν ὀμνικῶν ἐπὶ ἐπιδόσει, ἐξέδοτο τὴν Ἱστορίαν τῆς νήσου Σύρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον εἰ καὶ ὁμολογουμένως ἦτο ἔργον ἀνδρὸς ἀρχαιοδίφου καὶ ἐγκρατοῦς τῆς Ἱστοριογραφίας, ὁ κ. Ἀμπελάς δι' ἀτρεῶν πόνων ἔφερον εἰς πέρας, πολλὰς καὶ ποικίλας υπερτηδύσεις καὶ κταβαλῶν δυσκολίας. Καὶ δὴ ὡς ἄλλη ἀττικὴ μέλισσα συλλέξας ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων Ἑλλήνων τε καὶ Ἐυρωπαίων πάντα τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ χρήσιμα, συνέγραψε καὶ εἰς φῶς ἔφερον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ τὰ τε πρὸ ἡμῶν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ χάους καὶ τῆς λήθης καλυπτόμενα καὶ πᾶς σύγχρονα, ὧν πολλὰ πολλοὶ τῶν ἐν ἡμῖν ἠγνούσαν, καὶ οὕτω

(*) Σ. Σ. Π. Ἐγένετο λοιπὸν βουλευτῆς ὁ κ. Δεληγιάννης καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἔλαβῃ 5 μόνον λεπτὰ τῆς ἡρῆς. Ὡς τὴν κεραικὴ σκηνή!

ΚΑΤΕΣΤΩΤΑΙ ταύτα διὰ τῆς συγγραφῆς του ταύτης κοινὰ τοῖς πᾶσι. Συγχαιρῶν ἀπὸ καρδίας τὸν συγγραφέα τοῦ εἰρη-
μένου πονήματος, εὐχομαι ἵνα καὶ ἄλλοι φιλόπονοι καὶ φι-
λόμουσοι ἀπαρράλλατος ὡς αὐτὸς ἐπιληφθῶσι τῆς συγγρα-
φῆς τῆς Ἱστορίας καὶ ἄλλων Ἑλληνίδων νήσων ἢ πόλεων,
διὰ νὰ δυναθῶμεν, τοῦ χρόνου προϊόντος, νὰ συναπρτίσωμεν
ἐκ τῶν μερικῶν τούτων ἱστοριῶν καὶ τοπογραφικῶν τὴν Γενι-
κὴν τῆς Ἑλλάδος ἱστορίαν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Διαδηλῶν δημοσίᾳ τὴν πρὸς τὸν μαθητὴν μου κ. Ἀμ-
πελᾶν ἐνδείξειν τῆς ἐγκαρδίου εὐχαριστήσεώς μου, καλοτυγί-
ζω τοὺς γονεῖς τοὺς σχόντας τοιοῦτον υἱόν, καὶ εὐδαιμονίζω
τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, ἣτις τοιοῦτους χρηστοὺς καὶ πολυ-
μαθεῖς ἐγκολπιζέται πολίτας, οἵτινες οὖν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ
ἰδίου συμφέροντος, ἐπιδιώκουσι καὶ τὸ τοῦ ὁμοίου, τερπνὰ
καὶ ὠφέλιμα παρεχόμενοι αὐτῷ ἀναγνώσματα, ἀντὶ τῶν
ἐπιβλαβῶν ἐκείνων καὶ ἀναξίων πάσης προσοχῆς, ἅτινα, ὀνο-
μάζονται μὲν μυθιστορίαι, εἶναι δὲ δηλητήρια τῆς ἡθικῆς,
διὰ τοῦ μέλιτος καὶ ἄλλων τερπνῶν τῇ γεύσει, δικαίως γινώσκοντες
τὴν διάγνωσιν τῶν εἰς ταῦτα καταγινόμενων. Γ. Κ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ παρ' ἡμῖν ἐμπορικὸς σύλλογος τοῦ «Ἑρμοῦ» ἐδη-
μοσίευσεν φυλλάδιον περὶ ἐλευθέρου λιμένος ἐν Σύρῳ ἐν
ᾧ κεφαλαιωδῶς ἀναπτύσσονται τὰ ἐξῆς ζητήματα α.) ὁ ἐ-
λεύθερος λιμὴν τῆς Σύρου ὑπὸ ἱστορικῆν ἔποψιν β.) ὑπὸ
ἐμπορικῆν γ.) ὑπὸ ναυτικῆν δ.) ὑπὸ βιομηχανικῆν καὶ
ε.) ὑπὸ πολιτικῆν, οἰκονομικῆν καὶ γενικῆν. Τὸ φυλλά-
διον τοῦτο, καθὼς προῖδν ὠρίμου καὶ μεμελετημένης σκέψεως
συνιστῶμεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ὅπερ,
ὅπως λάβωσι μεζίζονα διάδοσιν τὰ ἐν αὐτῷ, ἐπανατυποῦται
ἐν ταῖς συναδέλφοις τῆς «Πατρίδος» καὶ «Ἑρμοῦπόλεως».
Ἀλλὰ πότε θὰ λάβωσι καιρὸν αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος
νὰ μελετήσωσι τὰ τοιαῦτα καὶ νὰ πραγματοποιήσωσιν αὐ-
τά; Καθ' ἡμᾶς οὐδέποτε, ἐὰν μὴ συμφρονήσωσι καὶ σωφρο-
νήσωσιν.

Τέλος πάντων ἡ Ἀστυνομία ἀνεδέχθη τὸν φωτισμὸν
τῆς πόλεως, ὅπως βελτιώσῃ ἢ ὅπως χειροτερεύσῃ αὐτόν;
Πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μας παραπονοῦνται ὅτι οἱ φανοὶ δὲν
ἀνάπτονται πανταχοῦ καὶ ὅπως πρέπει, οἱ αὐτοὶ δὲ λέγουσι
καὶ πολλὰ περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐκμεταλλεύεται καὶ
αὐτὸν τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὸ τοιοῦτον, ὅσον καὶ
ἐν ὑποθετῇ ἀνυπόστατον, καθίσταται πολὺ πιθανόν. Ἐπο-
μένως καθήκον ἔχει νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς θεραπείας τῆς Ἑλ-
λειψῆς ταύτης, ὅπως μὴ διαδίδωνται κατ' αὐτῆς ὅσα δια-
δίδονται, ὅτι κερδοσκοπεῖ δῆθεν ἐκ ταύτης τῆς περιστάσε-
ως. Ὅθ' ἐπανεέλθωμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἂν κατὰ πάσαν πιθανότη-
τα δὲν θεραπευθῇ τὸ ἄδικον τοῦτο.

Χάριν τῶν ἐγγιζουσῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν δημο-
σιεύομεν τὰ ὄνόματα τῶν κατὰ τὸ παρελθ. Σάββατον κλη-
ρωθέντων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Δήμου Ἑρμοῦπόλεως
πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγνώστων τῆς ἐφημερίδος μας. Ἐχουσι
δὲ ταῦτα ὡς ἐξῆς:

Τ μ ἦ μ α Α'.

Α. Σαλάγκας, Πρόεδρος. Μ. Ἰερόπουλος, Ι. Νικολαΐδης,
Ἄδαμ. Πετρίτσος, Ἀνγ. Κιλαφατάκης, τακτικὰ μέλη. Α. Μεσχίνης,
Θ. Καλομενόπουλος, Κ. Ἰωαννόπουλος, Θ. Καρα-
γιαννάκης, Ἀλεξ. Δομεστίνης, παραπληρωματικά.

Τ μ ἦ μ α Β'.

Β. Φυλλάκης, Πρόεδρος, Ι. Μετριτίκας, Ἄμβρ. Βαριαδά-
κης, Νικολ. Βαρβαρέσος, Πέτρ. Κοσκορόζης, τακτικὰ μέλη.
Π. Αὐγερινός, Ν. Φαμελιάρης, Πρ. Πλατῦς, Ι. Μαντόπουλος,
Ν. Γαλόπουλος, παραπληρωματικά.

Τ μ ἦ μ α Γ'.

Γ. Ἀργυράκης, Πρόεδρος, Σπυρ. Ζορμπάνος, Στεφ. Γαλά-
της, Ἐμ. Πούρπουρας, Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος, τακτικὰ μέλη.
Θ. Μπούκουρας, Ἐπαμ. Πακῦρης, Στυλ. Κασμάτης, Ἄριστ.
Λέτσος, Δημ. Λέτσος, παραπληρωματικά.

Ἐπὶ δὲ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ-
δικάσεως αὐτῶν οἱ κ. κ. Ζ. Κορωνιδίς, Ἐμ. Ψύχας, Ἀντ. Πε-
τρίτσος, Χαρ. Βουρδουμπάκης, Κωστ. Σμύρος καὶ Δημήτριος
Καλάρης.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον ἁΐονιον ἀνελευσθὲν καν
τὰ διαταγὴν τοῦ Συμβουλίου ἐδιχοτομήθη πρὸς τὸν σκοπό-
του νὰ προστεθῇ κατὰ τὴν τομὴν μήκος 36 ποδῶν καὶ πλα-
τυθῇ ἐπιπλέον ἀναλόγως. Κατὰ γνώμην εἰδήμονος ναυπηγοῦ
πρέπει νὰ διασκευασθῇ καὶ ἡ πρύμνη αὐτοῦ κατὰ τὸ νέον
σύστημα καὶ ὅπως ὠραίσθη καὶ ὅπως λάβῃ μεζίζονα διαστά-
σεις ἢ πρώτη τῶν ἐπιβατῶν θέσις. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο
ξύλινον ὄν, παρετηρήθη ὅτι εἶναι ἀκούοντως ἰσχυρὸν ὥστε αἱ
τῆς ἐπισκευῆς αὐτοῦ δαπάναι δὲν θεωροῦνται μάταιαι.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι
τῆς ἀξιεράτου συμπολίτιδος ἡμῶν κυρίας Ἀμαλίας Σφυρῆ
μετὰ τοῦ κ. Παντελεόντος Δαμιανοῦ, νέου χρυσοῦ καὶ ἐκ
τῶν βιομηχανῶν τῆς πολέως μας. Ἐπίσης ἐτελέσθησαν οἱ
γάμοι τῆς κ. Πηνελόπης Χ. Κωνσταντινίου, κόρης σεμνῆς καὶ

ἐπεράστου μετὰ τοῦ κ. Νικολ. Πατήκα. Εὐχόμενοι εἰς ἀμ-
φότερα τὰ νεαρὰ ζεῦγη βίον μακρὸν καὶ εὐδαιμόνα, συγχαι-
ρομεν αὐτοὺς διὰ τοὺς γάμους των.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλάβαμεν τὸν ἐν ἰδιαιτέ-
ρω τεύχει δημοσιευθέντα κανονισμὸν τῆς ἀρτι ἰδρυθείσης
αὐτόθι Ἑλληνικῆς Φιλολογικῆς Ἐταιρίας ΠΑΛΛΑΔΟΣ,
τὸν ἐπιψηφισθέντα ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν
συνεδριάσει, καθ' ἣν ἀνεδείχθησαν πρόεδρος μὲν ὁ κ. Α.
Πασπάτης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Π. Καλλιούρης καὶ γεν.
γραμματεὺς τῆς Ἐταιρίας ὁ κ. Α. Δημητριάδης.

Γηθούσως χαίρετιζόμεν τὴν ἰδρυσιν τῆς Παλλάδος,
προστιθεμένης νέαν πηγὴν νοεροῦ φωτός, τῶν ἀκτινῶν τοῦ
ὁποίου ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἔθνους δὲν θὰ
βραδύνῃ νὰ ἐπενεργήσῃ, καὶ ἐν συγκινήσει καρδίας ἀπονέμο-
μεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπό-
λει φιλοπατρίδας ὁμογενεῖς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν σύστασιν
ἰδρύματος, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἐστὶν ἡ μετάδοσις τῆς ἐντε-
λοῦς γυμνασιακῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ ἄρβρα καὶ τῆς ἀνω-
τέρας γυναικείας ἀγωγῆς εἰς τὰ θήλα τέκνα τῶν τε ἐν
Κωνσταντινουπόλει καὶ τῶν ὀπουδήποτε ἀλλαχοῦ τυῦ ὀθω-
μανικοῦ κράτους Ἑλλήνων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Δικηγόροι λαμβάνομεν τὴν τι-
μὴν νὰ πληροφορήσωμεν τὸ κοινὸν ὅτι ἀπὸ τῆς
18ης τρέχοντος μηνὸς συνεταιρίσθημεν ἐπὶ τῷ τέ-
λει τοῦ νὰ ἐργαζόμεθα εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ κοινοῦ πρὸς
περισσοτέραν τῶν πελατῶν ἡμῶν ευκολίαν. Πειπει-
σμένοι ὅτι οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις θέλουσι μᾶς τιμᾶ
διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των, διαβεβαιούμεν αὐτοὺς πε-
ρὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ταχείας αὐτῶν ἀποπερατώ-
σεως.

Ἐν Ἑρμοῦπόλει τὴν 25 Ἀπριλίου 1874.

Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ.
Κ. ΕΣΑΕΝ.

Ἄριθ. 12.

Ἐν ὄνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων

ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α',

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἄνδρου.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρῶτον Πάρεδρον Δημήτριον Κον-
δύλην καὶ τὸν Γραμματέα Σπυρίδωνα Α. Πετρῆν ἀπόντος τοῦ
Εἰρηνοδίκου Μόσχου Φ. Παγκάλου.

Συνελθον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ἐν τῷ ἀκροατήριῳ τὴν
7 Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ
δευτέρου ἔτους διὰ νὰ δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐξῆς
ὑποθέσεως.

Ἐπαρξάσης δίκης μεταξύ τοῦ Ἰσιδώρου Α. Μιχαούτη,
ἐμποροῦ, κατοικοῦ Ἄνδρου, ἐνάγοντος, καὶ τοῦ Ἰωάννου Νι-
κολάου Μασούκα, γεωργοῦ, κατοικοῦ ἐπίσης Ἄνδρου, ἐναγο-
μένου περὶ πληρωμῆς γροσίων ἐβδομήκοντα τὰ ὅποια ὁ πα-
τήρ του ἐδανείσθη παρὰ τοῦ Ἰωάννου Ψαριανοῦ μετ' ἔκον
δέκα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος μέχρι τελείας ἀποπληρωμῆς καὶ
τὰ ὅποια στηριζόμενα εἰς χρεωστικὸν ὁμολόγον τοῦ πατρὸς
του χρονολογουμένου τῷ 1820, μετεβιβάσθησαν δι' ἀγορά-
σματος ἐγγεγραμμένου ἐν τῷ αὐτῷ ὁμολόγῳ πρὸς τὸν ἐνά-
γοντα ἀπὸ τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰουνίου τοῦ 1836, φέρον-
τα κεφάλαιον καὶ τόκους δραχμᾶς 44 80 0/0. Συστηθεί-
σης τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν 25 Ὀκτωβρίου π. ε. ἐξεδόθη
ἢ ὑπ' ἀριθ. 82 ἀπόφασις διατάττουσα τὰ ἀκόλουθα:

Συγχωρεῖ εἰς τὸν ἐναγόμενον Ἰωάννην Νικολάου Μασούκαν
νὰ ἀποδείξῃ διὰ παντός νομίμου μέσου καὶ διὰ μαρτύρων
ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν πρὸς ἐφεσιν προθεσίαν, ὅτι δὲν
ἔχει εἰσέτι συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Κατὰ συνέπειαν ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 5ης Φεβρουαρίου
ε. ε. κλήσεώς του ἐκλήτευσεν τὸν ἐναγόμενον διὰ νὰ προ-
χωρήσωσιν εἰς τὴν οὐσιαστικὴν συζήτησιν.

Ἐμφανισθέντος ἤδη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικείου
τούτου κατὰ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν μόνον τοῦ ἐνά-
γοντος, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, ὅστις κατὰ τὸ ἀπὸ
ἑκτοῦ Φεβρουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 32 ἀποδεικτικὸν τοῦ Δικαστ.
κλητῆρος Ἀναγνώστου Παούλη προσκληθεὶς προσηκόντως
δὲν ἐνεφανίσθη καὶ συγχωρηθείσης κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνάγον-
τος τῆς κατ' ἐρήμην συζήτησεως.

Ἀκούσαν τὸν ἐνάγοντα προτείναντα τὴν καταδίκην τοῦ
μὴ ἐμφανισθέντος ἐναγομένου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δραχ-
μῶν 44.80 0/0 καὶ τὴν καταδίκην του εἰς τὰ τῆς δίκης ἐ-
ξόδα, διὰ τοὺς λόγους ὅτι οὗτος προσκληθεὶς προσηκόντως
καὶ ἀναγνωρίσας ἐαυτὸν χρεώστην τὴν ἀπὸ τὸ 1836 χρεω-
στικῆς τοῦ πατρὸς του δὲν ἐνεφανίσθη, στηρίζοντος δὲ τὰς
προτάσεις του ταύτας, α) εἰς τὸ χρεωστικὸν ὁμολόγον τοῦ
ἀποθανόντος πατρὸς τοῦ ἐναγομένου καὶ β) εἰς τὰ ἄρθρα
503 καὶ 504 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἀναγοῦν τὴν δικογραφίαν,
Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 503 καὶ 504 τῆς Πολ. Δικονο-
μίας, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἦτις τῶν ὁμοδικῶν κλητευθεὶς προ-
σηκόντως δὲν ἐμφανίσθῃ, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα νὰ
σχηθῇ τὴν ἀγωγὴν του καὶ ἐκδίδεται ἐπομένως ἀπόφασις
κατ' ἐρήμην, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ὁ ἐναγόμενος προσκλη-
θεὶς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθη ὥστε ἡ κατ' ἐρήμην συζή-
τησις εἶναι συγχωρητέα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνάγοντος βασιζομένη εἰς
τὴν ἀπὸ τὸ 1836 χρεωστικὸν τοῦ πατρὸς του στηρίζεται
εἰς δικαιώματα.

Διὰ ταῦτα

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 503, 504 καὶ 210 τῆς Πολ.
Δικονομίας.

Ἀποφασίζει

Παραδεχόμενον τὴν ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. κλήσιν τοῦ
ἐνάγοντος Ἰσιδώρου Α. Μασούτη, καταδικάζει τὸν ἐναγόμε-
νον εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπὸ τὸ ἔτος 1836 χρεωστικῆς
τοῦ πατρὸς του καὶ τὸ κεφάλαιον συνιστάμενον εἰς δραχμᾶς
22.40 0/0, τόκον αὐτῶν μέχρι διπλασιασμοῦ 22.40 0/0,
τὸ ὅλον δραχμᾶς 44.80 0/0.

Τὰ ἐξόδα τῆς παρουσίας δίκης, τέλη χαρτοσήμου τῆς πα-
ρουσίας ἀποφάσεως λογίζονται εἰς βᾶρος τοῦ ἐναγομένου, πλη-
ρωτέα τὰ δεύτερα προσωρινῶς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστη-
ρίου τούτου παρὰ τοῦ ἐνάγοντος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἄνδρῳ τὴν ἐβδόμην Φεβρουα-
ρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου
ἔτους.

Ἀπόντος τοῦ Εἰρηνοδίκου
Ὁ Α' Πάρεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΚΟΝΔΥΛΗΣ. Σ. Α. Πετρῆς.

Ἐδημοσιεύθη τὴν δεκάτην Φεβρουαρίου τοῦ 1842 τεσ-
σαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους ἐν πλήρῃ συνεδριάσει ἀπόντων
ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

Ὁ Α' Πάρεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΚΟΝΔΥΛΗΣ. Σ. Α. Πετρῆς.

Ἐντέλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητη-
θεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγε-
λεῖς νὰ ἐνεργήσωσιν τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας δὲ τοὺς
Διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίου δυνάμεως,
νὰ δόσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βε-
βαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρουσίας ὑπογράφεται
παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἐν Ἄνδρῳ τὴν 6 Φεβρουαρίου 1864.
Ὁ Εἰρηνοδίκης Ὁ Γραμματεὺς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΪΡΗΣ. Ν. Σ. Λογοθέτης.

Ἄριθ. 3.

Βιβλ. ἀπογραφ.

Ὅτι πρῶτον ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.
Ἄνδρος τὴν 6 Φεβρουαρίου 1864.

Ὁ Γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Ν. Ε. Λογοθέτης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου πρώτου ἐκτε-
λεστοῦ.

Ἐν Ἄνδρῳ τὴν 16 Ἀπριλίου 1874.
Ὁ Γραμματεὺς
Α. Τζιωτάκης.

Παραγγέλλεται εἰς τῶν ἀρμοδίων κλητῆρων τῶν ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ἐκτε-
λεστοῦ ἀπογράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 τοῦ 1842 ἔτους ἀπο-
φάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἄνδρου πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ ἕτερον νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν
ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ἢ «Πανόπη» διὰ τὸν εἰς
ἄγνωστον διαμονὴν διαμένοντα ὀφειλέτην μου Ἰωάννην Νι-
κολάου Μασούκαν ἢ Ψάλτην, τὸν ὁποῖον ἐπιτάττω, ἵνα ἐντὸς
τῆς νομίμου προθεσμίας μοὶ πληρώσῃ α) τὸ κεφάλαιον τῆς
παρουσίας δραχ. τεσσαράκοντα τέσσαρας καὶ ὀγδοήκοντα ἑ-
κατοστά, τοὺς τόκους αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1842
μέχρι τοῦδε δραχ. ἑκατὸν τριάκοντα καὶ πενήντα ἑκατο-
στά, διὰ δικαστικὰ ἐξόδα δραχμᾶς δέκα, διὰ τὴν κοινοποι-
ήσιν τῆς παρουσίας δραχ. πέντε, διὰ τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐκ-
τελεστοῦ δραχ. μία, διὰ τὸ παρὸν ἀντίγραφον μετ' ἐπιδο-
τήριον πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα δραχ. δύο καὶ διὰ τὴν καταχώ-
ρησιν εἰς τὴν ἐφημερίδα δραχμᾶς δεκαπέντε, τὸ ὅλον δραχ-
μᾶς διακοσίας ὀκτῶ καὶ τριάκοντα ἑκατοστά, ἄλλως πα-
ρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς νομίμου προθεσμίας θέλω μετα-
χειρισθῆ κατ' ἡμῶν τὰ νόμιμα καταναγκαστικὰ μέτρα, καὶ
θέλει ἐξακολουθῆ τόκος ἐφ' ὅλης τῆς ποσότητος τῶν δραχ.
208.30 0/0 πρὸς μίαν δραχμὴν ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὴν
κοινοποίησιν τῆς παρουσίας ἄχρι ἐξοφλήσεως.

Ἄνδρῳ τῇ 16 Ἀπριλίου 1874.
Ὁ ἐπιτάττων
ΙΣΙΔΩΡΟΣ Α. ΜΑΣΑΟΥΤΗΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ ἐπεύθυνος
Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.